

SOCIETAT FORALLAC - 3 maig 2014 0.00 h

LA VIDA SOCIAL

Testimoni de les Gavarres

- Amics de Lluís Pla, un dels darrers boscaters del massís i impulsor de festes com ara la Carbonera, el recorden avui a Forallac
- Va dedicar a l'etnografia l'últim tram de la seva vida

EMILI AGULLÓ - FORALLAC

La veu del carbó és el títol del documental que el realitzador Antoni Martí ha editat en els darrers mesos per recordar la figura de Lluís Pla, un dels darrers habitants de les Gavarres que durant el segle XX encara van arribar a la jubilació aprofitant els recursos forestals, silvícoles i agrícoles que oferia el massís.

En Lluís de la Deixesa –com s'hi referien els més íntims amb referència al mas que el va veure néixer– va morir el dia de Nadal de l'any passat, als 90 anys. I aquest vespre (20 h) els seus amics li retran un homenatge en un acte al Cau dels Pins de Sant Climent de Peralta.

Nascut el 1923, “va treballar a les Gavarres tota la seva vida, i els 25 darrers ho va fer pel massís”. És una de les frases que Martí ha recollit entre amics com Pep Matas, Josep Alemany, Eloi Madrià, Ernest Costa, Josep Matés o Josep Maria Massip, alguns dels quals també intervindran en el retrat previ a la projecció de l'audiovisual.

Al marge de la seva implicació en la recerca etnogràfica durant l'últim quart de segle, la gran plasmació de la feina de Pla són les festes anuals de la Carbonera, cabdals cada octubre per reviure i divulgar entre els joves com es feia el carbó, o la Festa del Segar i del Batre. “Tenia un coneixement gairebé enciclopèdic del massís, però la seva gran virtut és que, a més, ho va saber transmetre”, sentenciava ahir Martí.

Un audiovisual d'Antoni Martí centrarà avui l'homenatge al Cau dels Pins de Sant Climent

El documental, de 35 minuts de durada, recull també els testimonis de la filla gran de Pla, Carme, i d'Eduard Borrell, un dels joves que van créixer al caliu de la Carbonera i avui implicat com a relleu generacional de la festa.

L'alcalde, Josep Sala, ha definit Pla com “un savi il·lustrat a cop de vida, fet a si mateix, a qui no va fer falta tenir una gran formació acadèmica per ser un home culte, universitari en saber i bonhomia”. Un exemple d'aquesta projecció el trobaríem en l'intercanvi cultural que va dur el procés carboner fins a terres sueques, el 2001. I fins a l'octubre passat, quan va poder gaudir plenament de les tres setmanes de festa dos mesos abans del seu traspàs.